ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 11ης Ιανουαρίου 2000 *

Στην υπόθεση C-295/98,

Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή U. Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον D. Del Gaizo, avvocato dello Stato, και από τον G. Gastellani Pastoris, πρεσβευτή, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Ιταλική Πρεσβεία, 5, rue Marie- Adélaïde

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον F. P. Ruggeri Loderchi, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

που έχει ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 98/358/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 1998, για την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες για το 1994 του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (ΕΕ L 163, σ. 28), στον βαθμό που επέφερε χρηματοοικονομικές διορθώσεις σε ορισμένες δαπάνες που δήλωσε η Ιταλική Δημοκρατία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τον G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edwaurd, L. Sévon και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch. P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet (εισηγητή) και B. Σκουρή, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber
γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου της 28ης Ιουλίου 1998, η Ιταλική Δημοκρατία ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230, πρώτο εδάφιο ΕΚ), τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 98/358/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 1998, για την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες για το

1994 του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (ΕΕ L 163, σ. 28), στον βαθμό που επέφερε χρηματοοικονομικές διορθώσεις σε ορισμένες δαπάνες που δήλωσε η Ιταλική Δημοκρατία.

2 Συμφώνως προς το άρθρο 91 του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή προέβαλε, με χωριστό δικόγραφο της 30ής Νοεμβρίου 1998, ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής.

3 Κατά την Επιτροπή, δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 173, πέμπτο εδάφιο, της Συνθήκης, του άρθρου 81 του Κανονισμού Διαδικασίας και του παραρτήματος ΙΙ του ίδιου κανονισμού, η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως είναι δύο μήνες από την κοινοποίηση της προσβαλλομένης πράξεως παρεκτεινόμενη, για την Ιταλία, κατά δέκα ημέρες λόγω αποστάσεως. Εν προκειμένω, το έγγραφο της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής με το οποίο κοινοποιήθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση στις ιταλικές αρχές έφερε ημερομηνία 15 Μαΐου 1998, οπότε η προσφυγή ακυρώσεως, που κατατέθηκε στις 28 Ιουλίου 1998, είναι απαράδεκτη ως εκπρόθεσμη.

4 Η Επιτροπή όταν της ζητήθηκε από το Δικαστήριο διαβίβασε το αποδεικτικό της παραλαβής της προσβαλλομένης αποφάσεως από την Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από το οποίο προκύπτει ότι η εν λόγω απόφαση κοινοποιήθηκε πράγματι στις 15 Μαΐου 1998.

5 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτή η ένσταση που προέβαλε η Επιτροπή.

6 Πρέπει, επομένως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 92 του Κανονισμού Διαδικασίας, να απορριφθεί η προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

7 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, αν υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ιταλικής Δημοκρατίας και αυτή ηττήθηκε, το κράτος μέλος αυτό, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.**

2) **Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 11 Ιανουαρίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rogdríguez Iglesias